

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 642/2567

พนักงานอัยการจังหวัดน่านโจทก์ นาย ผ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 84, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3, ป.วิ.อ. มาตรา 226/3, ป.วิ.อ. มาตรา 227/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, ป.อ. มาตรา 58, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.ยาเสพติด มาตรา 104, ป.ยาเสพติด มาตรา 162, ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.อ. มาตรา 227

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ในชั้นจับกุมจำเลยและ ก. จะให้การรับสารภาพตามบันทึกการจับกุมว่าเมทแอมเฟตามีนและอาวุธปืนเป็นของทั้งสองคน แต่คำให้การดังกล่าวเป็นถ้อยคำรับสารภาพของจำเลยผู้ถูกจับที่ให้ไว้ต่อเจ้าพนักงานผู้จับ จึงต้องห้ามมิให้รับฟังเป็นพยานหลักฐาน ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 84 วรรคสี่ ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3 ที่โจทก์ฎีกาว่าจำเลยและ ก. ได้ให้ถ้อยคำต่อผู้จับกุมยอมรับว่ายาเสพติดเป็นของตนเองจริง โดยซื้อมาจาก ค. เพื่อนำมาจำหน่ายให้แก่กลุ่มวัยรุ่นและผู้ใช้แรงงานในพื้นที่ ถ้อยคำดังกล่าวมิได้เป็นเพียงถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำความผิด หากแต่เป็นถ้อยคำอื่นซึ่งจำเลยและ ก. ได้ให้ถ้อยคำอื่นนั้นต่อเจ้าพนักงานผู้จับกุมภายหลังที่เจ้าพนักงานได้แจ้งสิทธิแก่จำเลยและผู้ถูกจับตามกฎหมายแล้ว ทั้งโจทก์มีภาพถ่ายประกอบสำนวนที่ได้ให้จำเลยและ ก. ชี้ของกลางที่ยึดได้ในที่เกิดเหตุ ซึ่งอยู่ในความครอบครองของจำเลยและ ก. จึงเป็นพยานหลักฐานของโจทก์ที่เกิดขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย สามารถนำมารับฟังเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของจำเลยได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 84 วรรคสี่ ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3 นั้น ถ้อยคำอื่นตามบทบัญญัติดังกล่าวจะต้องไม่ใช่ถ้อยคำที่เป็นส่วนหนึ่งของคำรับสารภาพของจำเลย เมื่อพิจารณาข้อความตามบันทึกการจับกุมที่ระบุว่าเมทแอมเฟตามีนของกลางเป็นของจำเลย โดยมีรายละเอียดด้วยว่าซื้อมาจากบุคคลอื่นเพื่อนำมาจำหน่ายต่อ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคำรับสารภาพของจำเลยนั่นเอง จึงต้องห้ามมิให้รับฟังเป็นพยาน ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 84 วรรคสี่ ส่วนคำรับสารภาพชั้นจับกุมของ ก. แม้จะไม่ห้ามรับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดีของจำเลย แต่ก็ถือเป็นพยานบอกเล่าและขัดทอด ซึ่งมีเงื่อนไขให้รับฟังและมีน้ำหนักน้อยตาม ป.วิ.อ. มาตรา 226/3 และ 227/1

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 57, 66, 91, 100/1 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 4, 7, 72 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58, 83, 91 บวกโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย 855/2563 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษของจำเลยในคดีนี้ จำเลยให้การรับสารภาพในข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีน ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บวกโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 57, 66

วรรคสอง, 91 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 72 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก 5 ปี และปรับ 450,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 1 ปี รวมจำคุก 6 ปี 6 เดือน และปรับ 450,000 บาท บวกโทษจำคุก 4 เดือน ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย 855/2563 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษจำคุกในคดีนี้ เป็นจำคุก 6 ปี 10 เดือน และปรับ 450,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังได้เกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 104, 162 จำคุก 2 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 เดือน บวกโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย 855/2563 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษจำคุกคดีนี้แล้ว เป็นจำคุก 5 เดือน ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกาในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ศาลฎีกาแผนกคดียาเสพติดวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติในเบื้องต้นว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุในฟ้อง เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยและนายกิตติศักดิ์ พร้อมยัดเมทแอมเฟตามีน 36 เม็ด และอาวุธปืนประจูปากไม่มีเครื่องหมายทะเบียนของเจ้าพนักงานประทับไว้และเครื่องกระสุนปืน 1 ชุด เป็นของกลาง ในชั้นสอบสวนพนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่จำเลยและนายกิตติศักดิ์ว่า เสพเมทแอมเฟตามีน ร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และร่วมกันมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต นายกิตติศักดิ์ให้การรับสารภาพและศาลได้มีคำพิพากษาไปแล้วตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย 135/2564 ของศาลชั้นต้น จำเลยให้การรับสารภาพในข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีน ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ มีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ประการเดียวว่า จำเลยร่วมกับนายกิตติศักดิ์กระทำความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและร่วมกันมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า แม้จำเลยจะให้การรับสารภาพตามบันทึกการจับกุม แต่ก็ต้องห้ามมิให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 84 วรรคสี่ ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3 ที่โจทก์ฎีกาว่า จำเลยและนายกิตติศักดิ์ได้ให้ถ้อยคำต่อร้อยตำรวจโทผ่องและดาบตำรวจประจวบ ผู้จับกุมว่า ยอมรับว่ายาเสพติดดังกล่าว (36 เม็ด) เป็นของตัวเองจริง โดยซื้อยาเสพติดจากนายคำ ในราคาเม็ดละ 50 บาท โดยนายกิตติศักดิ์และจำเลยนำมาจำหน่ายต่อให้แก่กลุ่มวัยรุ่นและผู้ใช้แรงงานในพื้นที่ ในราคาเม็ดละ 100 บาท โดยถ้อยคำดังกล่าวมิได้เป็นเพียงเฉพาะถ้อยคำคำรับสารภาพว่าได้กระทำความผิด หากแต่เป็นถ้อยคำอื่นซึ่งจำเลยและนายกิตติศักดิ์ได้ให้ถ้อยคำอื่นนั้นต่อเจ้าพนักงานผู้จับกุมภายหลังที่เจ้าพนักงานผู้นั้นได้แจ้งสิทธิแก่จำเลยและผู้ถูกจับตามกฎหมายแล้ว และลงลายมือชื่อในบันทึกการจับกุม ไว้เป็นหลักฐานด้วยความสมัครใจ อีกทั้งโจทก์ยังมีภาพถ่ายประกอบสำนวน ที่ร้อยตำรวจเอกพัชระ พนักงานสอบสวน ได้ให้จำเลยและนายกิตติศักดิ์ชี้เมทแอมเฟตามีนและอาวุธปืนของกลางที่ยึดได้จากกระท่อมที่เกิดเหตุที่อยู่ในความครอบครองของจำเลยและนายกิตติศักดิ์จริง เป็นพยานหลักฐานของโจทก์ที่เกิดขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายสามารถนำมารับฟังเป็น

พยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของจำเลยได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 84 วรรคสี่ ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. 2550 มาตรา 3 ได้เช่นกัน เห็นว่า ถ้อยคำอื่นตามบทบัญญัติดังกล่าว จะต้องไม่ใช่ถ้อยคำที่เป็นส่วนหนึ่งของ คำรับสารภาพของจำเลยด้วย เมื่อถ้อยคำในบันทึกการจับกุมตามที่โจทก์กล่าวอ้างว่า จำเลยรับว่าเป็นเจ้าของเมทแอมเฟตามีนและอาวุธปืนของกลางร่วมกับนายกิตติศักดิ์โดยมีรายละเอียดด้วยว่า ชื้อมาจากบุคคลอื่นเพื่อนำมาจำหน่ายต่อซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคำรับสารภาพ จึงไม่สามารถรับฟัง คำรับสารภาพของจำเลยดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานได้ ส่วนคำรับสารภาพชั้นจับกุมของนายกิตติ ศักดิ์แม้จะไม่ห้ามรับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดีของจำเลย ก็ถือเป็นพยานบอกเล่าและขัดทอดซึ่ง มีเงื่อนไขให้รับฟังและมีน้ำหนักน้อยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226/3 และ 227/1 ส่วนภาพถ่ายระบุเพียงว่า เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับกุมถ่ายรูปไว้ขณะทำการตรวจค้น และตรวจยึดของกลางได้จากสถานที่เกิดเหตุเท่านั้น ไม่ได้มีข้อความว่าจำเลยให้การรับว่าเมท แอมเฟตามีนและอาวุธปืนพร้อมเครื่องกระสุนปืนของกลางเป็นของตน และภาพถ่ายประกอบ สำนวนการสอบสวน ทำขึ้นเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2563 เป็นเอกสารที่ร้อยตำรวจเอกพัชชระ พันธ์งานสอบสวนเป็นผู้ทำขึ้นซึ่งระบุว่า จำเลยและนายกิตติศักดิ์ขี้นยันเมทแอมเฟตามีนและ อาวุธปืนพร้อมเครื่องกระสุนปืน 1 ชุด ของกลาง ที่เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับกุมยึดได้จากกระท่อม ที่เกิดเหตุและอยู่ในความครอบครองของจำเลยและนายกิตติศักดิ์ ซึ่งจำเลยก็ให้การปฏิเสธใน วันเดียวกันนั้นว่าไม่ได้กระทำผิดทั้งสองข้อหาดังกล่าวร่วมกับนายกิตติศักดิ์ตามบันทึกคำให้การ ของผู้ต้องหา โดยนำสืบว่าเหตุที่ไปกระท่อมนาที่เกิดเหตุเพราะนายกิตติศักดิ์ว่าจ้างจำเลยให้เข้าไป ติดตั้งไฟฟ้าที่กระท่อมที่เกิดเหตุของนายกิตติศักดิ์ ประกอบกับเมทแอมเฟตามีนของกลางบรรจุอยู่ ในขวดพลาสติกพันด้วยเทปกาวยึดติดอยู่ในกระเป๋าสะพายของนายกิตติศักดิ์ ในลักษณะ มิดชิด ไม่ได้เปิดเผยชัดแจ้งถึงขนาดที่จำเลยจะรู้เห็นหรือร่วมครอบครองได้ ส่วนอาวุธปืนและ เครื่องกระสุนปืนของกลางวางอยู่บนพื้นกระท่อม ซึ่งกระท่อมดังกล่าวเป็นกระท่อมของนายกิตติ ศักดิ์ ย่อมเป็นไปได้ที่จำเลยจะไม่ได้รู้เห็นหรือร่วมครอบครองกับนายกิตติศักดิ์ดังนี้แล้ว พยานหลักฐานโจทก์จึงมีข้อสงสัยตามสมควรว่าจำเลยร่วมกระทำความผิดกับนายกิตติศักดิ์หรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้แก่จำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. 2550 มาตรา 3 ที่ ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องจำเลยทั้งสองข้อหาดังกล่าวมานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของ โจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

ยุพา วงศ์ทองทิพย์ · อรพงษ์ ศิริกานต์นนท์ · นัยนา รุธ จันทรจำเริญ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/642/2567>